

Az ítélet a 6. sorszámú végzés alapján kijavítva.

Budapest, 2025. január 31.

dr. Robotka Imre

a tanács elnöke

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.410/2024/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró jogi képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Győr-Moson-Sopron Vármegyei Rendőr-főkapitányság (9024 Győr, Szent Imre út 2-4.)
Az alperes képviselője:	dr. Székely György r. alezredes kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó elmaradt illetmény (megbízási díj) tárgyában indult közigazgatási jogvita (mintaper alapján)
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Győri Törvényszék 5.K.700.194/2024/7. számú ítélete

Ítélet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek a felperesnek 13.044 (tizenháromezer-negyvennégy) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1997. május 1-től körzeti megbízott beosztásban teljesít szolgálatot a helységi Rendőrkapitányság állományában, működési körzetként részére városi került kijelölésre. Munkavégzésének helye a helységi Rendőrkapitányság illetékességi területe. Adott időszakra vonatkozó munkaköri leírása (szám1.) IV. fejezet A/k) pontja szerint közvetlen vezetőjének utasítása alapján köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de szolgálati tevékenységi körében mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik.

[2] A felperes 2023. április 5-én szolgálati panaszt terjesztett elő előjárójához, amelyben a körzeti megbízotti beosztása ellátása mellett abba nem tartozóan rendszeresen, a működési körzetén (illetékességi területén) kívüli járőri, járőrvezetői, járőr parancsnoki feladatok, járőrszolgálatok, átkísérések, kézbesítések, covid őrzések, objektumőri, közlekedési betöréses akciók ellátásáért 2021. február 1-től 2022. augusztus 31-ig összesen 18 hónapra az illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díjat és késedelmi kamatot igényelt. Szolgálati panaszának az állományilletékes parancsnok nem adott helyt, azt felterjesztette az alpereshez, aki a határozatszám1 számú határozatával a panaszt elutasította. A rendszer1 adatai alapján megállapította, hogy a felperes 2021. február 1-től 2022. augusztus 31-ig terjedő időszakban 18 hónap során összesen 76 alkalommal látott el körzeti megbízotti körzetén kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat a beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladataként, így a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdésében meghatározott megbízás esetei nem állnak fenn. Másrészt a panasz tárgyát képező időszakban az alperes teljes illetékességi területén 2021. március 7-től 2022. augusztus 31-ig fokozott ellenőrzés végrehajtása került elrendelésre, illetőleg a 2020. november 4-től 2022. május 31-ig fennálló különleges jogrend (veszélyhelyzet) lett elrendelve, mely időszakokban a körzeti megbízott a működési körzetéből eseti jelleggel elvonható volt.

A kereset és a védírat

[3] A felperes a keresetében a 2021. február 1-től 2022. augusztus 31-ig (2022. április kivételével összesen 18 hónap) az alperes kötelezését kérte 521.775 forint elmaradt megbízási díj és annak középídőtől (2021. november 16.) számított késedelmi kamata megfizetésére a panaszban megjelölt, rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott járőri és járőr jellegű szolgálati többletfeladatokért, melyet F/4. alatti kimutatásában részletezett. Állította, hogy a többletfeladatok ellátása nem felel meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21. és 22. pontjainak, mivel a működési körzetéből történő elvonására csak eseti jelleggel kerülhetett

volna sor. A körzeti megbízott és a járőr két különböző beosztás, a KMB Szabályzat és a Járőr-és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr-és Őrszolgálati Szabályzat) alapján a körzeti megbízottnak és a járőrnek eltérő feladatai vannak. A megbízási díj a különleges jogrend időszakában is megilleti, a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítélete hasonló tényállású ügyben e jogkérdést eldöntötte. A többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem visszatérő rendszerességgel végezte, az eseti jelleg nem valósulhatott meg a több hónapra, akár fél évre is kihirdetett fokozott ellenőrzések miatt. A kereset jogalapját a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjára alapította, a megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában érvényesítette a többletfeladatok mennyiségére tekintettel.

[4] Az alperes a védiratában elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj megállapítását kérte. Állította, hogy a felperes a peresített időszakban összesen 76 alkalommal látott el működési körzetén kívüli szolgálati feladatokat, mely átlagosan, havi bontásban 4,2 alkalomnak megfelelő szolgálatteljesítést jelentett, ami eseti és nem rendszeres feladatellátásnak minősül. A megbízási díj igényelt mértéke eltúlzott. A felperes által ellátott járőrfeladatok nem jelentettek valódi többletmunkát, felelőssége nem volt magasabb szintű, mint az alap munkaköri feladatai, és nem eredményeztek többlet-terhet sem. A két beosztás feladatai nem különböznek lényegesen, a KMB Szabályzatban meghatározott rendészeti feladatok átfedést mutatnak a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzat III. Fejezetében foglaltakkal, közrendvédelmi, közterületi feladataik szinte azonosak. A „járőrözés” nem kizárólag a járőrszolgálati beosztást betöltő feladata, az a KMB Szabályzat 37. pontja szerint a körzeti megbízott alaptevékenységének minősül, nem tartozik a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe és a 27. pont megengedi a körzetek közötti átjárást. A fokozott ellenőrzés, különleges jogrend elrendelésével, illetve a csapatszolgálati tevékenység végrehajtásával kapcsolatban rámutatott, hogy a felperes a KMB Szabályzat 21. pont b), c) és e) alpontjai alapján működési körzetéből jogszerűen került elvonásra, melyet alátámaszt a Hszt. preambuluma is. A megbízási díj mértékével összefüggésben indokolatlannak találta a minimumértéktől való eltérést, így 18 hónapra számítottan 347.850 forintot tartott a végrehajtott feladatokkal arányosnak, amelyek nem jelenthettek jelentős többlet megterhelést, mivel alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokról volt szó.

A mintaper

[5] A Győri Törvényszék az 5.K.701.208/2022/4-I. számú végzésével elrendelte a per mintaperben történő elbírálását. A mintaper a Győri Törvényszék 5.K.701.208/2022/10. számú, a megbízási díjat és törvényes mértékű késedelmi kamatát, mint marasztalást tartalmazó ítéletével zárult, amelyet a fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Kf.700.436/2023/5. számú jogerős ítéletével helybenhagyott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 521.775 forint megbízási díjat, és annak 2021. november 16. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát, valamint 30.000 forint peröltséget.

[7] Mindenekelőtt rögzítette, hogy a mintaperben hozott jogerős ítélet a tárgyi pertől jogi és ténybeli szempontból nem különbözik, ezért a pert a mintaper eredménye szerint bírálta el. Megállapította, hogy nem volt vitatott a perben, hogy felperes ellátta illetékességi területén kívül a kifogásolt járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, őrzéseket, covid ellenőrzéseket, objektumőri szolgálatot, közlekedési betöréssel kapcsolatos akciókban is részt vett. Az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, e joga azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását és díjazásra való jogosultságát, a felperest ugyanis a körzeti megbízotti beosztása ellátása alól nem mentesítették. Az állománytáblában rendszeresített beosztáshoz tartozó feladatokat a munkáltató egyoldalúan rögzítheti, azonban ezek meghatározása nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg a hivatásos állomány tagjának ellátandó feladatait. A következőket kúriai joggyakorlat alapján kiemelte, hogy a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.39.247/2020/4.). A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott szempontok konjunktívak, tehát a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezési beosztásához tartozó feladatot látott el többletfeladatként (Kfv.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult.

[8] A feladatellátás mértéke és módja tekintetében a peres felek egyező előadást tettek, a felperesi kimutatás adattartalmát az alperes nem vitatta, a megbízási díj jogalapját ezért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján fennállónak tekintette. A követelés összecszerűségére vonatkozóan rögzítette, hogy bár a felperes által megjelölt bizonyos időszakokban csak egy-két alkalommal látott el többletfeladatot, voltak olyan hónapok is, amikor jelentős mennyiségű többletfeladatot látott el. Így a megjelölt hónapokra vetítetten több alkalommal végzett többletfeladatot, ami kimeríti a rendszeresség fogalmát, melyet a Hszt. 71. §-a megkövetel a megbízási díjigény alapjául. A Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére hivatkozással megállapította, hogy a felperes a különleges jogrend időszakára is jogosult megbízási díjra, mert nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen vonta el munkáltatója a működési körzetéből. Megalapozza a rendvédelmi illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díjigényt az is, hogy körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, mivel jelentős időre (évekre, a felperes által megjelölt hónapokra) elvonták a működési körzetéből különböző típusú többletfeladatokra, ami nagyobb megterhelést jelentett, szélesebb szaktudást igényelt, és kifejezetten tiltott feladatra is irányult.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[9] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj megállapítását kérte. Állította, hogy az ítélet a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjába és 71. § (5) bekezdésébe ütközik, a megbízási díj jogalapja nem áll fenn, de fennállása esetén is legfeljebb a rendvédelmi illetményalap 50%-ának megfelelő mértékű havi megbízási díj megállapítása lenne elfogadható. Ezt támasztja alá a felperes kimutatása, mely alapján a peresített időszakban összesen 76 alkalommal látott el működési körzeten kívüli szolgálati feladatokat, mely átlagosan havi bontásban 4,2 alkalomnak megfelelő

szolgálatteljesítést jelent, ami a havi szolgálatainak megközelítőleg 30 százalékát teszik ki, mely kizárólag eseti és nem rendszeres jellegű feladatellátásnak minősül.

[10] Álláspontja szerint a megbízási díj megítélt mértéke eltúlzott. E körben a védíráttal egyezően adta elő, hogy a felperes általl ellátott járőrfeladatok valódi többletmunkát nem jelentettek, felelőssége nem volt magasabb szintű, mely nem eredményezett nagyobb leterheltséget. A járőrözés nem kizárólag a járőrszolgálati beosztást betöltő feladata, hanem mindenkié, aki közterületi szolgálatot lát el, márpedig a KMB Szabályzat V. Fejezete és IV. Fejezet 37. pontja szerint a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában köteles közterületi tevékenység ellátására. A felperes munkaköri leírására és tényleges munkavégzésének helyére figyelemmel járőrszolgálati feladatai nem tartoztak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe, az a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó olyan közterületi tevékenység, amelynek ellátása nem minősül a kinevezéstől eltérő többletfeladatnak, a 27. pont pedig megengedi a körzetek közötti átjárást.

[11] Véleménye szerint a felperes jogszerűen került elvonásra a fokozott ellenőrzés, különleges jogrend elrendelésével működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. b), c), e) alpontja alapján eseti jelleggel. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet elrendelése, meghosszabbítása, továbbá a migrációs helyzet kezelésére irányuló feladatok a rendőrség feladatrendszerét jelentősen átalakították, mely által a teljes személyi állományra jelentős többletfeladat hárult. A hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagjaitól a társadalom és a szolgálat magas szintű erkölcsi felelősséget, elkötelezettséget, érték- és normakövetést vár el, melyet a Hszt. preambuluma alapelvi szinten is megfogalmaz. Az ilyen jellegű, az általános működési rendtől eltérő feladatok nem eredményezhetik megbízási díj megállapítását, mivel azok a rendőrség hivatásos állományának szolgálati kötelezettségét képeik. A megbízási díj összecszerúsége kapcsán indokolatlan a megbízási díj minimumértékétől való eltérés, mivel sem magasabb képesítési követelmények, sem jelentős többletterhelés az alacsonyabb beosztású beosztáshoz tartozó feladtból eredően nem következik. A felperes szakmai felkészültsége, emberi és szakmai tapasztalatai őt egyértelműen alkalmassá tették arra, hogy a kapitányságvezető utasításából fakadó eseti jellegű feladatokat aránytalan sérelem bekövetkezése nélkül ellássa. Ennek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 50 %-át kaphatná, mely 18 hónapra számítva 347.850 forint.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, valamint perkölsége megállapítását a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és jogi indokai

[13] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak és a mintaper eredményének figyelembevételel egyéniesítés mellett megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest

megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá.

[15] Az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól, továbbá a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést támadta.

[16] A jogalap vitatása körében az ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a 5.K.701.208/2022. számú mintaper eredménye szerint folytatta le, mivel az előtte fekvő ügy e mintapertől a felek által sem vitatottan sem jogi, sem ténybeli szempontból nem különbözött. A perben elbírálendő jogkérdés tárgyában a Fővárosi Ítéltábla a mintaperben a 4.Kf.700.436/2023/5. számú ítéletében kimondta, hogy *„amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat saját beosztása alóli mentesítés nélkül, többletfeladatként látja el, a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti megbízási díjra jogosult”*.

[17] Elsőként az ítéltáblának azt kellett vizsgálnia, hogy a mintaper keretében hozott ítéletnek mennyiben van kötőereje a fellebbezési eljárásban. A Kp. a mintaperben hozott ítélet kötőerejéről kifejezetten nem rendelkezik. A Kp. 33. § (2) bekezdésében szereplő rendelkezés szerint amennyiben a mintaperhez képest tény- és jogbeli azonosság van a mintaper után elbírálásra kerülő jogvitánál, a közigazgatási bíróság azt a mintaper eredménye szerint tárgyaláson kívül bírálhatja el. A Kúria mintaperben hozott – felülvizsgálattal nem támadott – döntéstől való eltérésről szóló 7/2024. JEH (Jpe.IV.60.056/2023/11. számú) határozatában rámutatott, hogy *„a jogorvoslat lehetősége a Kp. szerint meghatározott körben megilleti a peres eljárás résztvevőit, a mintaperben hozott ítélet elleni felülvizsgálat elmaradása nem hat ki a mintaperben hozott ítélet alapján hozott további döntésekre. Az ítélt dolog (res judicata) elve nem érvényesülhet egy másik, akár más személyek között folyamatban lévő ügyben. A mintaperrel elérni kívánt hatékonysági, pergazdaságossági szempontok és a perkoncentráció elve az alkotmányos alapjogot nem írja felül, erre figyelemmel a jogorvoslat nem üresedhet ki”*. Az ítéltábla szerint azonban a fellebbező fél jogorvoslati joga nem eredményez parttalan (hivatalbóli) vizsgálatot, fellebbezésében külön ki kellett volna térnie arra, hogy a mintaperben hozott jogerős ítélettől való eltérést mi indokolja, az miben nyilvánul meg, különös tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az első- és másodfokú ítéleteket a 5.K.700.162/2024/2. számú végzés szerint a rendelkezésére bocsátotta.

[18] Az ítéltábla a fellebbezési eljárásra – e körben a megbízási díj jogalapjára – vonatkozóan hangsúlyozza, hogy a mintaperben hozott – a Kúria előtt felülvizsgálati kérelemmel nem támadott – jogerős döntését a mintapertől jogi és ténybeli szempontból nem különböző tárgyi közigazgatási perben magára nézve irányadónak tartotta. Ennek oka, hogy a fellebbező alperes a perbeli első és másodfokú eljárásban sem vitatta jelen ügy mintaperhez való ténybeli és jogi azonosságát, nem tett előadást arra vonatkozóan, hogy a mintapertől eltérés mutatkozik, melyre figyelemmel a ténybeli és jogi azonosság fennállónak minősül. Az alperes fellebbezésében – a jogalap körében – nem kifogásolt olyan tényállási kérdést sem, melyet az elsőfokú bíróság a mintaperben foglaltaktól eltérően, tévesen értékelt volna, avagy a mintaperben vizsgált jogkérdéstől eltérően és megalapozatlanul, hibásan vett volna figyelembe; e körben tanúsított jogsértésre sem hivatkozott. Mindezek következményeként az ítéltábla a megbízási díj jogalapját érintő mintaperben rögzített és a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletben is levezetett jogértelmezést – az abban foglaltak megismétlése nélkül – a jelen perre is irányadónak tekintette. Következésképpen a másodfokú bíróság – a konkrét tények szintjén – nem látott lehetőséget arra, hogy az alperes megbízási díj jogalapját érintő vitatását ebben a körben másként értékelhesse.

[19] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, illetőleg azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, e jogértelmezéseket azonban a Kúria a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében már elvégezte.

[20] Az anyagi jogszabálysértéssel érintett körben az elsőfokú bíróság ítéletében – helytállóan – azt tekintette a megbízási díjra alapot adó, beosztástól eltérő többletfeladatnak, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása mellett látta el a járőri és egyéb szolgálati feladatokat huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, egyrészt a működési körzetében, másrészt azon kívül is. A megbízási díjra jogosultság megítélésénél helyesen annak tulajdonított jelentőséget, hogy felperes a körzeti megbízotti szabályzat 21. pont alapján látta-e el e feladatait, a működési körzetéből nem eseti jelleggel, és nem a KMB szabályzatban meghatározott feladatok ellátására kapott utasítást az alperestől.

[21] Azt is helyesen vette figyelembe a tényállás körében, hogy a peres felek egyezően adták elő, hogy a felperes a peresített tárgydőszakban a keresetlevél mellékletében lévő táblázatban megjelölt mértékben és módon látta el vitatott feladatait.

[22] A Kúria számos határozatában leszögezte, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni.

[23] Helyesen utalt az elsőfokú ítélet az e körben következetes bírói gyakorlatra, miszerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. – BHGY K-MJ-2017-1, Kf.VII.45.117/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-1176). A fentiek alapján helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[24] A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (pl.: Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg. A Kúria követendő határozataiban (Kf.VII.45.155/2021/6. – BHGY K-KJ-2022-785, Kf.VII.45.004/2022/4. – egyéb normák (az KMB Szabályzat és a Járőr- és Őrszolgálati szabályzat) alapján – a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége tekintetében, az alperes ettől eltérő jogi okfejtése nem fogadható el.

[25] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4. – BHGY K-KJ-2021-744, Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY K-KJ-2021-680). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőr-feladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-1036, Kf.VII.45.006/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-917).

[26] A másodfokú bíróság az egyéniesített vizsgálat körében hangsúlyozza, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás, valamint alperesi nyilatkozat alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. Az elsőfokú bíróság továbbá ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a – beosztásába nem tartozó – járőr- és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő jelleggel, rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat alperes által hivatkozott pontjai és a felperes hivatkozott munkaköri leírása sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok.

[27] A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.005/2022/4. – BHGY K-KJ-2022-899, Kf.VII.45.007/2022/4 – BHGY K-KJ-2022-898.)

[28] A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest a perbeli időszakban visszatérő rendszerességgel, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálati feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottn – a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította.

[29] A közterületi szolgálat fogalmát nem értelmezte tévesen az elsőfokú bíróság, a felperes körzeti megbízotti beosztásától eltérő többletfeladat ellátásnak minősülnek az alperes utasítása alapján a KMB Szabályzat 24. pontjától eltérően teljesített rendszeres járőri feladatok felperes működési körzetén kívül, számos esetben nem is járőrrel, hanem másik körzeti megbízott párjával közösen. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes visszatérően, rendszeresen jelentkező, beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták.

[30] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság tényállás tisztázási és értékelési-mérlegelési, valamint indokolási tevékenységét kívánta

támadni, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül. Ez okból az ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése hiányában – kizárólag az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésekre – a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és 71. § (5) bekezdésére – tekintettel vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét; azt azonban az alperes nem fejtette ki, hogy az általa előadottak ezen jogszabályi rendelkezések tükrében miként támasztják alá, hogy a megbízási díj összegének meghatározása jogszabálysértő módon történt. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kúria Kf.VII.37.780/2020/5.). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerzési meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerzési eredményre vezettek volna.

[31] Az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása is megbízási díjra jogosít, a jogalkotó nem a többletterher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz arra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik az, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja.

[32] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[33] ———A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perkötségének megfizetésére. A másodfokú perkötség mértékét a Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdéseire, 82.§ (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg, ~~a felperes által felszámított összeget a pertárgyértékkel arányban állónak találta a pertárgyértékhez igazítottan.~~

[34] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 74.209 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[35] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró